

Událost – vznikání a stávání (se)

Ladislav Hejdánek

This is a part of the original document:

[2006](#)

jedná se o část původního dokumentu:

[2006](#)

- ◆ myšlenkový deník – záznam, česky, vznik: 2. 12. 2006
- ◆ philosophical diary – record, Czech, origin: 2. 12. 2006

Událost – vznikání a stávání (se)

Pravá událost začíná tím, že začíná vykonávat své „bytí“ tím, že se uskutečňuje také navenek, tj. že se „realizuje“ v kontextu jiných událostí. Pokud takový kontext jiných událostí nemá k dispozici, nemůže se realizovat (stát se reálnou), zůstává událostí jen virtuální a rychle opět zaniká. (V naprosté většině případů po ní nezůstává vůbec žádná stopa; to zároveň znamená, že v jistém smyslu nedosáhla svého „cíle“, i když dosáhla svého „konce“.) Naproti tomu vždy tam, kde něco po (pravé) události „zbude“, je to záležitost a zásluha jiných událostí, které něco z oné probíhající a končící zachovají (tím, že na ni nějakou zareagují a tím naváží). Musíme proto důsledně rozlišovat událostné dění samo a to, co po něm zůstalo (zbylo) jako jeho stopa či relik. Sama skutečnost, že se událost počala stávat, dít, odehrávat, ještě není garantem toho, že po ní něco zbude – to záleží na těch dalších událostech. Ovšem všude, kde jde nikoli o události nejnižších úrovní (tzv. primordiálních a snad ještě nejbližších vyšších), nýbrž o události komplexnější, je to umožněno jakousi spoluprací mnoha událostí, z nichž každá má svůj vlastní počátek a průběh, ale zároveň může reagovat na onu komplexnější událost tím, že se poněkud promění a adaptuje ve svém, vlastním průběhu tak, že se přizpůsobí průběhu oné události vyšší, komplexnější, ale zároveň si ponechá svou odlišnost a specifičnost. To tedy znamená, že vyšší, komplexnější událost může být pro nižší události do té míry atraktivní, že se oné vyšší dají k dispozici jako „aktivní materiál“ (tedy nikoli pasivní, inertní „materiál“). To má svůj mimořádný význam zejména tam, kde časový rozsah „bytí“ nižších (pravých) událostí mnohonásobně přesahuje časový rozsah příslušné události vyšší a komplexnější. A má to také vedlejší důsledky, totiž že po skončení vyšší události ony původně zapojené (angažované), ale nyní už nadále aktivně nesjednocované nižší události „zbývají“ jako stopa či relik oné již pominulé události vyšší, ale nikoli nezbytně v původní „kvalitě“, nýbrž někdy s jistým druhem „paměti“, takže mohou být pro příští zapojení do dalších vyšších událostí jaksi „připravenější“ a „pohotovější“.

(Písek, 061202-2.)